

Υπόθεση C-55/20

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

31 Ιανουαρίου 2020

Αιτούν δικαστήριο:

Sąd Dyscyplinary Izby Adwokackiej w Warszawie (Πολωνία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

24 Ιανουαρίου 2020

Προσφεύγον:

Ministerstwo Sprawiedliwości [Υπουργείο Δικαιοσύνης]

Καθού:R.G.**Αντικείμενο της διαφοράς της κύριας δίκης**

Προσφυγή του Υπουργού Δικαιοσύνης κατά της διάταξης της 8ης Αυγούστου 2019 περί περάτωσης της πειθαρχικής διαδικασίας σε βάρος του δικηγόρου R.G.

Αντικείμενο και νομική βάση των προδικαστικών ερωτημάτων

- Η εφαρμογή του κεφαλαίου III της οδηγίας 2006/123/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, και συγκεκριμένα του άρθρου 10, παράγραφος 6, της οδηγίας αυτής, στις πειθαρχικές διαδικασίες σε βάρος δικηγόρων και αλλοδαπών νομικών που είναι εγγεγραμμένοι στο μητρώο δικηγόρων·
- Η εξέταση αίτησης αναίρεσης από δικαστήριο το οποίο έχει κριθεί ότι δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη [των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων]·
- Η παρεχόμενη στον Prokurator Generalny (γενικό εισαγγελέα) και στον Rzecznik Praw Obywatelskich (συνήγορο του πολίτη) δυνατότητα άσκησης αναίρεσης κατά αποφάσεων του adwokacki sąd dyscyplinary (πειθαρχικού

δικαστηρίου δικηγόρων) [Σ.τ.Μ. το εν λόγω όργανο καλείται στα πολωνικά «πειθαρχικό δικαστήριο» αντί για «πειθαρχικό συμβούλιο»].

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Εφαρμόζονται οι διατάξεις του κεφαλαίου ΙΙΙ της οδηγίας 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά (στο εξής: **οδηγία περί των υπηρεσιών**), και ειδικότερα το άρθρο 10, παράγραφος 6, της οδηγίας αυτής, σε διαδικασία η οποία αφορά την πειθαρχική ευθύνη δικηγόρων και αλλοδαπών νομικών που είναι εγγεγραμμένοι στο μητρώο δικηγόρων, στο πλαίσιο της οποίας μπορεί, μεταξύ άλλων, να επιβληθεί στον μεν δικηγόρο χρηματική ποινή, προσωρινή παύση των επαγγελματικών δραστηριοτήτων ή οριστική παύση από το δικηγορικό λειτούργημα, στον δε αλλοδαπό νομικό χρηματική ποινή, αναστολή του δικαιώματος παροχής νομικών υπηρεσιών εντός της Δημοκρατίας της Πολωνίας ή απαγόρευση παροχής νομικών υπηρεσιών εντός της Δημοκρατίας της Πολωνίας; Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ερώτημα αυτό, έχουν οι διατάξεις του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: **Χάρτης**), και ειδικότερα το άρθρο 47 του Χάρτη, εφαρμογή στην ως άνω διαδικασία ενώπιον των [πειθαρχικών] δικαστηρίων δικηγόρων, σε υποθέσεις στις οποίες κατά των αποφάσεων των δικαστηρίων αυτών δεν χωρεί κανένα ένδικο μέσο ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων ή μπορεί να ασκηθεί μόνον έκτακτο ένδικο μέσο, όπως η αίτηση αναίρεσης ενώπιον του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου, Πολωνία), ακόμη και όταν όλα τα κρίσιμα στοιχεία της υπόθεσης περιορίζονται στο εσωτερικό ενός και μόνον κράτους μέλους;
- 2) Σε περίπτωση στην οποία –στο πλαίσιο της μνημονευόμενης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα διαδικασίας– αρμόδιο για την εξέταση αίτησης αναίρεσης κατά απόφασης ή διάταξης του adwokacki sąd dyscyplinarny (πειθαρχικού δικαστηρίου δικηγόρων) ή έφεσης κατά διάταξης η οποία δεν επιτρέπει την άσκηση αναίρεσης είναι, σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις, όργανο το οποίο, κατά την εκτίμηση του δικάζοντος δικαστηρίου η οποία ταυτίζεται με την κρίση του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου, Πολωνία) που περιέχεται στην απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019, υπόθεση αριθ. ΙΙΙ ΡΟ 7/18, δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη, επιβάλλεται να μην εφαρμοστούν οι εθνικές διατάξεις που καθιστούν αρμόδιο το εν λόγω όργανο, έχει δε το adwokacki sąd dyscyplinarny (πειθαρχικό δικαστήριο δικηγόρων) υποχρέωση να παραπέμψει την ως άνω αίτηση αναίρεσης ή έφεση για να εξεταστεί από το δικαστικό όργανο που θα ήταν αρμόδιο προς τούτο εάν δεν ίσχυαν οι ως άνω εθνικές διατάξεις;

3) Σε περίπτωση στην οποία –στο πλαίσιο της μνημονευόμενης στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα διαδικασίας– δεν δύναται, κατά την άποψη του δικάζοντος δικαστηρίου, να ασκηθεί αναίρεση κατά απόφασης ή διάταξης του *adwokacki sąd dyscyplinarny* (πειθαρχικού δικαστηρίου δικηγόρων) ούτε από τον *Prokurator Generalny* (γενικό εισαγγελέα) ούτε από τον *Rzecznik Praw Obywatelskich* (συνήγορο του πολίτη), και η άποψη αυτή είναι:

α) αντίθετη προς την άποψη που διατύπωσε το *Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego* (πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου) υπό επταμελή σύνθεση, με την απόφαση της 27ης Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση αριθ. II DSI 67/18, δηλαδή το όργανο που είναι αρμόδιο, σύμφωνα με τις ισχύουσες εθνικές διατάξεις, για την εξέταση της έφεσης κατά διάταξης η οποία δεν επιτρέπει την άσκηση αναίρεσης, όργανο το οποίο, όμως, κατά την εκτίμηση του *adwokacki sąd dyscyplinarny* (πειθαρχικού δικαστηρίου δικηγόρων) η οποία ταυτίζεται με την κρίση του *Sąd Najwyższy* (Ανώτατου Δικαστηρίου) στην απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019, υπόθεση αριθ. III PO 7/18, δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη, και

β) σύμφωνη με την άποψη που έχει διατυπώσει το *Izba Karna Sądu Najwyższego* (ποινικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου), δηλαδή το δικαστικό όργανο που θα ήταν αρμόδιο για την εξέταση μιας τέτοιας έφεσης εάν δεν ίσχυαν οι ως άνω εθνικές διατάξεις,

μπορεί (ή πρέπει) το *adwokacki sąd dyscyplinarny* (πειθαρχικό δικαστήριο δικηγόρων) να αγνοήσει την άποψη του *Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego* (πειθαρχικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου);

4) Εάν, στην περίπτωση που διαλαμβάνεται στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, ασκηθεί προσφυγή από τον Υπουργό Δικαιοσύνης ενώπιον του *adwokacki sąd dyscyplinarny* (πειθαρχικού δικαστηρίου δικηγόρων) και:

α) ένας εκ των παραγόντων ο οποίος, κατά την κρίση του *Sąd Najwyższy* (Ανώτατου Δικαστηρίου) που περιέχεται στην απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019, υπόθεση αριθ. III PO 7/18, και κατά την άποψη του *adwokacki sąd dyscyplinarny* (πειθαρχικού δικαστηρίου δικηγόρων), δικαιολογεί την παραδοχή ότι το *Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego* (πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου), δηλαδή το όργανο για το οποίο γίνεται λόγος στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, στοιχείο α', δεν είναι ανεξάρτητο και αμερόληπτο

δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη, είναι η επιρροή την οποία ασκεί η εκτελεστική εξουσία, και ειδικότερα ο Υπουργός Δικαιοσύνης, στη σύνθεση του οργάνου αυτού και

- β) οι αρμοδιότητες του Prokurator Generalny (γενικού εισαγγελέα), ο οποίος, κατά την άποψη του Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego (πειθαρχικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου), δηλαδή του οργάνου για το οποίο γίνεται λόγος στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, στοιχείο α', δύναται να ασκήσει αναίρεση κατά διάταξης που έχει εκδοθεί επί προσφυγής, ενώ δεν έχει τη δυνατότητα αυτή κατά την άποψη του Izba Karna Sądu Najwyższego (ποινικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου), δηλαδή του δικαστικού οργάνου για το οποίο γίνεται λόγος στο τρίτο προδικαστικό ερώτημα, στοιχείο β', και κατά την άποψη του adwokacki sąd dyscyplinarny (πειθαρχικού δικαστηρίου δικηγόρων), ασκούνται βάσει του νόμου από τον Υπουργό Δικαιοσύνης,

πρέπει το adwokacki sąd dyscyplinarny (πειθαρχικό δικαστήριο δικηγόρων) να μην εξετάσει την προσφυγή, εάν μόνο με αυτόν τον τρόπο δύναται να διασφαλιστεί η διεξαγωγή της διαδικασίας σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη και, ειδικότερα, να αποφευχθεί η συμμετοχή στη διαδικασία οργάνου το οποίο δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια της εν λόγω διάταξης;

Παρατιθέμενες διατάξεις του Δικαίου της Ένωσης

Οδηγία 2006/123/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά, άρθρο 10, παράγραφος 6

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων, άρθρο 47

Παρατιθέμενες διατάξεις του εθνικού δικαίου

Ustawa – Prawo o adwokaturze (νόμος περί δικηγόρων) της 26ης Μαΐου 1982 (στο εξής: νόμος περί δικηγόρων), άρθρο 11, παράγραφος 2, άρθρο 39, στοιχείο 1, άρθρο 40, στοιχεία 1 και 2, άρθρο 51, άρθρο 54, παράγραφος 1, άρθρο 56, στοιχεία 1 και 3, άρθρο 63, άρθρο 80, άρθρο 81, παράγραφος 1, άρθρο 82, παράγραφος 2, άρθρο 86, άρθρο 88a, παράγραφοι 1 και 4, άρθρο 89, άρθρο 91, άρθρο 91a, παράγραφος 1, άρθρο 91b, άρθρο 91c, άρθρο 95n·

Ustawa o świadczeniu przez prawników zagranicznych pomocy prawnej w Rzeczypospolitej Polskiej (νόμος περί παροχής νομικών υπηρεσιών από αλλοδαπούς νομικούς στη Δημοκρατία της Πολωνίας, στο εξής: νόμος περι

παροχής νομικών υπηρεσιών) της 5ης Ιουλίου 2002, άρθρο 4, παράγραφος 1, άρθρο 10, παράγραφοι 1 και 2·

Kodeks postępowania karnego (κώδικας ποινικής δικονομίας, στο εξής: ΚΠΔ), άρθρο 100, παράγραφος 8, άρθρο 521·

Ustawa – Prawo o prokuraturze (νόμος περί της Εισαγγελίας) της 28ης Ιανουαρίου 2016 (στο εξής: νόμος περί της Εισαγγελίας), άρθρο 1, παράγραφος 2·

Ustawa o Sądzie Najwyższym (νόμος περί του Ανώτατου Δικαστηρίου, στο εξής: νόμος περί του Ανώτατου Δικαστηρίου) της 8ης Δεκεμβρίου 2017, άρθρο 24, άρθρο 27, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο β', πρώτη περίοδος·

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της διαδικασίας

- 1 Στις 8 Αυγούστου 2017, ο Rzecznik Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (υπεύθυνος πειθαρχικών διαδικασιών του δικηγορικού συλλόγου Βαρσοβίας) παρέλαβε έγγραφο του Prokurator Krajowy - Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego (εθνικού εισαγγελέα - πρώτου γενικού αντεισαγγελέα, στο εξής: εισαγγελέας) της 20ής Ιουλίου 2017, με αίτημα την κίνηση πειθαρχικής διαδικασίας κατά του δικηγόρου R.G. Κατά την άποψη της εισαγγελικής αρχής, οι δηλώσεις στις οποίες προέβη ο δικηγόρος R.G. στις 10 και 11 Οκτωβρίου 2016, με τις οποίες σχολίασε το ενδεχόμενο απαγγελίας κατηγορίας σε βάρος του πελάτη του, D.T., Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, για τη διάπραξη ποινικού αδικήματος, υπερέβησαν τα όρια της ελευθερίας έκφρασης των δικηγόρων, θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν ως αξιόποινη πράξη (απειλή) και στοιχειοθετούν πειθαρχική παράβαση.
- 2 Με διάταξη της 7ης Νοεμβρίου 2017, ο Rzecznik Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (υπεύθυνος πειθαρχικών διαδικασιών του δικηγορικού συλλόγου Βαρσοβίας [στο εξής: Rzecznik Dyscyplinarny]) αρνήθηκε να κινήσει την πειθαρχική διαδικασία. Η εν λόγω διάταξη ακυρώθηκε την 23η Μαΐου 2018, κατόπιν προσφυγής του εισαγγελέα, με διάταξη του Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w Warszawie (πειθαρχικού δικαστηρίου του δικηγορικού συλλόγου Βαρσοβίας, στο εξής: πειθαρχικό δικαστήριο) και η υπόθεση αναπέμφθηκε στον Rzecznik Dyscyplinarny. Με διάταξη της 18ης Ιουνίου 2018, ο Rzecznik Dyscyplinarny κίνησε πειθαρχική διαδικασία σε βάρος του δικηγόρου R.G. για υπέρβαση των ορίων της ελευθερίας έκφρασης στις 10 και 11 Οκτωβρίου 2016. Με διάταξη της 28ης Νοεμβρίου 2018, ο Rzecznik Dyscyplinarny περάτωσε την πειθαρχική διαδικασία, θέτοντας την υπόθεση στο αρχείο, για τον λόγο ότι η εν λόγω πράξη δεν στοιχειοθετούσε κατά την εκτίμησή του πειθαρχική παράβαση. Η εν λόγω διάταξη ακυρώθηκε την 13η Ιουνίου 2019 από το πειθαρχικό δικαστήριο, κατόπιν προσφυγών που άσκησαν ο εισαγγελέας και ο Υπουργός Δικαιοσύνης, και η υπόθεση αναπέμφθηκε εκ νέου στον Rzecznik Dyscyplinarny για επανεξέταση. Με διάταξη της 8ης Αυγούστου 2019, ο Rzecznik Dyscyplinarny περάτωσε εκ νέου την πειθαρχική διαδικασία σε βάρος

του δικηγόρου R.G. θέτοντας την υπόθεση στο αρχείο. Κατά της εν λόγω διάταξης προσέφυγαν τόσο ο εισαγγελέας όσο και ο Υπουργός Δικαιοσύνης.

- 3 Επί του παρόντος, αντικείμενο εξέτασης από το πειθαρχικό δικαστήριο είναι (ή μπορεί να είναι) η προσφυγή του Υπουργού Δικαιοσύνης· όσον αφορά την προσφυγή του εισαγγελέα, ο Rzecznik Dyscyplinarny με απόφαση της 30ής Αυγούστου 2019 την έκρινε απαράδεκτη, αλλά η εν λόγω απόφαση ακυρώθηκε την 10η Δεκεμβρίου 2019 από το πειθαρχικό δικαστήριο· Η εν λόγω προσφυγή δεν έχει όμως διαβιβασθεί έως τώρα στο πειθαρχικό δικαστήριο από τον Rzecznik Dyscyplinarny για επανεξέταση.

Συνοπτική παράθεση του σκεπτικού της αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως

- 4 Κατά την εκτίμησή του, το πειθαρχικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η υπό κρίση υπόθεση έχει αρμοδιότητα να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελεί δε δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, δεδομένου ότι είναι όργανο το οποίο ορίζεται βάσει νόμου, έχει μόνιμο χαρακτήρα, είναι ανεξάρτητο ως προς τη λήψη αποφάσεων (άρθρο 89, παράγραφος 1, του νόμου περί δικηγόρων), επιλύει διαφορές λαμβάνοντας αποφάσεις επί των προτάσεων του Rzecznik Dyscyplinarny για την επιβολή κυρώσεων σε βάρος δικηγόρου, και επί των προσφυγών κατά των αποφάσεων του Rzecznik Dyscyplinarny περί μη κινήσεως ή περατώσεως της πειθαρχικής διαδικασίας, εφαρμόζει τις ισχύουσες δικονομικές διατάξεις του Prawo o adwokaturze (νόμου περί δικηγόρων) και του kodeks postępowania karnego (κώδικα ποινικής δικονομίας), οι αποφάσεις του είναι δεσμευτικές και αναγκαστικά εκτελεστές, ενεργεί κατόπιν αιτήματος των μερών και όχι αυτεπάγγελα και είναι υποχρεωμένο να εφαρμόζει τις διατάξεις του νόμου. Επίσης, ως δικαστήριο του τελευταίου βαθμού δικαιοδοσίας, κατά την έννοια του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, υποχρεούται να υποβάλει προδικαστικό ερώτημα.

Πρώτο προδικαστικό ερώτημα –οδηγία περί των υπηρεσιών

- 5 Το πειθαρχικό δικαστήριο διατηρεί αμφιβολίες ως προς την ερμηνεία των διατάξεων της οδηγίας περί των υπηρεσιών και, ειδικότερα, το ζήτημα εάν οι διατάξεις του κεφαλαίου III της οδηγίας αυτής έχουν εφαρμογή σε διαδικασίες οι οποίες αφορούν την πειθαρχική ευθύνη των δικηγόρων και αλλοδαπών νομικών που είναι εγγεγραμμένοι στο μητρώο δικηγόρων, έστω και αν όλα τα κρίσιμα στοιχεία της υπόθεσης περιορίζονται στο εσωτερικό ενός μόνον κράτους. Το ερώτημα αυτό είναι ουσιώδες για την επίλυση της διαφοράς. Εάν οι διατάξεις του κεφαλαίου III της οδηγίας περί των υπηρεσιών εφαρμόζονται σε διαδικασίες οι οποίες αφορούν την πειθαρχική ευθύνη δικηγόρων και αλλοδαπών νομικών που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα δικηγόρων, οι διαδικασίες αυτές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του δικαίου της Ένωσης και τότε εφαρμόζονται –τόσο στις εκκρεμείς ενώπιον των adwokackie sądy dyscyplinarne (πειθαρχικών δικαστηρίων δικηγόρων) υποθέσεις, όσο και σε εκείνες που εκκρεμούν ή

ενδέχεται να εκδικαστούν ενώπιον εθνικών δικαστηρίων ή άλλων οργάνων κατόπιν ασκήσεως ενδίκου μέσου κατά αποφάσεως των adwokackie sądy dyscyplinarne (πειθαρχικών δικαστηρίων δικηγόρων)– οι διατάξεις του Χάρτη και δη το άρθρο 47. Σε αυτή την περίπτωση, το πειθαρχικό δικαστήριο έχει, βάσει του δικαίου της Ένωσης, την υποχρέωση να εξασφαλίσει την εφαρμογή, στην εκκρεμούσα ενώπιόν του διαδικασία, του προβλεπόμενου στην ως άνω διάταξη κανόνα της δίκαιης δίκης.

- 6 Το πειθαρχικό δικαστήριο κλίνει υπέρ της άποψης ότι στο ερώτημα αυτό πρέπει να δοθεί καταφατική απάντηση. Η παροχή νομικής συνδρομής από δικηγόρους εγκατεστημένους εντός της Ένωσης εμπίπτει αναμφίβολα στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 1, τις οδηγίας περί των υπηρεσιών, δεδομένου ότι η εν λόγω νομική συνδρομή αποτελεί υπηρεσία παρεχόμενη από πάροχο υπηρεσιών εγκατεστημένο σε κράτος μέλος, δεδομένου ότι, βάσει του πολωνικού δικαίου, οι δικηγόροι είναι επιχειρηματίες και ασκούν εμπορική δραστηριότητα. Επιπλέον, η νομική συνδρομή που παρέχεται από δικηγόρους δεν εμπίπτει σε καμία από τις εξαιρέσεις του άρθρου 2, παράγραφος 2, στοιχεία α' έως ιβ', της οδηγίας. Το σύστημα εγγραφής στο μητρώο δικηγόρων και διαγραφής από αυτό συνιστά, κατά το πειθαρχικό δικαστήριο, «σύστημα χορήγησης άδειας» κατά την έννοια του άρθρου 4, σημείο 6, της οδηγίας περί των υπηρεσιών. Ένα στοιχείο του εν λόγω συστήματος είναι και η πειθαρχική διαδικασία σε βάρος δικηγόρου, στο μέτρο που τα adwokackie sądy dyscyplinarne (πειθαρχικά δικαστήρια δικηγόρων) μπορούν, στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής, να αναστείλουν de facto την ισχύ απόφασης η οποία επιτρέπει την άσκηση δικηγορικής δραστηριότητας (με την επιβολή της ποινής της αναστολής των επαγγελματικών δραστηριοτήτων ή αναστολής του δικαιώματος παροχής νομικής συνδρομής στο έδαφος της Δημοκρατίας της Πολωνίας) ή να ανακαλέσουν μια τέτοια απόφαση, με ισχύ τουλάχιστον δέκα ετών (με την επιβολή της ποινής της οριστικής παύσης από το δικηγορικό λειτούργημα ή της απαγόρευσης παροχής νομικής συνδρομής στο έδαφος της Δημοκρατίας της Πολωνίας). Όταν η απόφαση του πειθαρχικού δικαστηρίου καταστεί τελεσίδικη, ο δικηγόρος ή ο αλλοδαπός νομικός χάνει, προσωρινά ή οριστικά, το δικαίωμα παροχής υπηρεσιών. Τούτο αποτελεί κατ' ουσίαν ανάκληση άδειας κατά την έννοια του άρθρου 10, παράγραφος 6, της [ως άνω] οδηγίας.
- 7 Κατά την εκτίμηση του πειθαρχικού δικαστηρίου, η διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας περί των υπηρεσιών δεν αποκλείει την εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου III στις υπό εξέταση πειθαρχικές διαδικασίες. Οι διατάξεις άλλων οδηγιών που ρυθμίζουν τις ειδικές πτυχές της πρόσβασης και της άσκησης δραστηριότητας παροχής νομικών υπηρεσιών στο πλαίσιο της ελευθερίας παροχής υπηρεσιών ή της ελευθερίας εγκατάστασης δεν έρχονται σε σύγκρουση με τις διατάξεις του κεφαλαίου III. Εν πάση περιπτώσει, ακόμη και αν προέκυπτε μια τέτοια σύγκρουση ως προς κάποια πτυχή που ρυθμίζεται από τις διατάξεις του κεφαλαίου III της εν λόγω οδηγίας, δεν θα αφορούσε το σύνολο του κεφαλαίου αυτού. Αυτές οι χωριστές οδηγίες ρυθμίζουν την παροχή υπηρεσιών νομικής συνδρομής μόνο στο μέτρο που οι υπηρεσίες αυτές περιέχουν κάποιο στοιχείο αλλοδαπότητας και υπόκεινται, ως τέτοιες, στην ελευθερία παροχής

υπηρεσιών ή στην ελευθερία εγκατάστασης που κατοχυρώνει η Συνθήκη. Ταυτοχρόνως, το πεδίο εφαρμογής του κεφαλαίου III της οδηγίας περί των υπηρεσιών είναι ευρύτερο διότι καλύπτει και καταστάσεις αμιγώς εσωτερικής φύσης (απόφαση του Δικαστηρίου της 30ής Ιανουαρίου 2018, C-360/15 και C-31/16, *College van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Amersfoort και Visser Vastgoed Beleggingen BV*). Επομένως, τουλάχιστον σε καταστάσεις αμιγώς εσωτερικής φύσης, η εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου III της οδηγίας περί των υπηρεσιών δεν παρεμποδίζεται από το άρθρο 3, παράγραφος 1, αυτής.

- 8 Ούτε το άρθρο 1, παράγραφος 5, της οδηγίας περί των υπηρεσιών αποκλείει την εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου III της οδηγίας αυτής στις διαδικασίες ενώπιον των *adwokackie sądy dyscyplinarne* (πειθαρχικών δικαστηρίων δικηγόρων). Κατά το άρθρο 86 του νόμου περί δικηγόρων, η πειθαρχική διαδικασία διεξάγεται ανεξάρτητα από την ποινική διαδικασία. Επιπλέον, ο σκοπός της πειθαρχικής διαδικασίας διαφέρει, κατ' ουσίαν, από τον σκοπό της ποινικής διαδικασίας. Η πειθαρχική διαδικασία αποσκοπεί στη διασφάλιση της αποτελεσματικότητας του συστήματος ρύθμισης της πρόσβασης στην παροχή νομικών υπηρεσιών. Αποτελεί, υπό την έννοια αυτή, στοιχείο ενός «συστήματος χορήγησης άδειας» χωρίς το οποίο η διαδικασία αυτή θα έχανε τον λόγο ύπαρξής της.

Δεύτερο προδικαστικό ερώτημα – Αρμοδιότητα εκδίκασης της αίτησης αναίρεσης ή της έφεσης κατά διάταξης η οποία δεν επιτρέπει την άσκηση αναίρεσης

- 9 Το δεύτερο ερώτημα αφορά το ζήτημα ποια αρχή είναι αρμόδια να αποφανθεί επί αίτησης αναίρεσης κατά απόφασης του *adwokacki sąd dyscyplinarny* (πειθαρχικού δικαστηρίου δικηγόρων) ή έφεσης κατά διάταξης η οποία δεν επιτρέπει την άσκηση αναίρεσης. Κατά το άρθρο 27, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο b, πρώτη περίοδος, του νόμου περί του Ανώτατου Δικαστηρίου, οι υποθέσεις που εκδικάζονται από το *Sąd Najwyższy* (Ανώτατο Δικαστήριο) και αφορούν τις πειθαρχικές διαδικασίες που διεξάγονται βάσει του νόμου περί δικηγόρων υπάγονται στην αρμοδιότητα του *Izba Dyscyplinarna Sądu Najwyższego* (πειθαρχικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου, στο εξής: πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου). Το ζήτημα εάν το πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη έχει ήδη αποτελέσει αντικείμενο εξέτασης από το Δικαστήριο και το *Sąd Najwyższy* (Ανώτατο Δικαστήριο). Μετά την έκδοση της απόφασης του Δικαστηρίου της 19ης Νοεμβρίου 2019, C-585/18, C-624/18 και C-625/18, A. K. (ανεξαρτησία του πειθαρχικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου), το *Sąd Najwyższy* (Ανώτατο Δικαστήριο), με απόφαση της 5ης Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση αριθ. III PO 7/18, έκρινε ότι το πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη. Ένας από τους παράγοντες που οδήγησαν το *Sąd Najwyższy* (Ανώτατο Δικαστήριο) στο συμπέρασμα αυτό ήταν η επιρροή που ασκεί η εκτελεστική

εξουσία, και ειδικότερα ο Υπουργός Δικαιοσύνης, στη σύνθεση του εν λόγω οργάνου.

- 10 Στην περίπτωση αυτή, φαίνεται να είναι δυνατή και να επιβάλλεται η μη εφαρμογή των εθνικών διατάξεων που καθιστούν αρμόδιο το Izba Dyscyplinarna (πειθαρχικό τμήμα), δηλαδή του άρθρου 27, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο b, πρώτη περίοδος, του νόμου περί του Ανώτατου Δικαστηρίου. Σε μια τέτοια περίπτωση, βάσει του άρθρου 24 του νόμου περί του Ανώτατου Δικαστηρίου, το Izba Karne Sądu Najwyższego (ποινικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου, στο εξής: ποινικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου) θα ήταν αρμόδιο να εξετάσει τις εν λόγω αιτήσεις αναίρεσης και εφέσεις, καθόσον στις πειθαρχικές υποθέσεις σε βάρος δικηγόρων εφαρμόζονται οι διατάξεις του ΚΠΔ. Ωστόσο, το Δικαστήριο πρέπει να διευκρινίσει αν το συμπέρασμα αυτό ισχύει και στην περίπτωση μη εφαρμογής των διατάξεων αυτών όχι από το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο), αλλά από adwokacki sąd dyscyplinarny (πειθαρχικό δικαστήριο δικηγόρων).
- 11 Καθόσον, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, το adwokacki sąd dyscyplinarny (πειθαρχικό δικαστήριο δικηγόρων) έχει, μετά τη δημοσίευση ή την επίδοση της απόφασής του, την υποχρέωση να ενημερώσει τους διαδίκους (ενδεχομένως και τον Υπουργό Δικαιοσύνης) για την προθεσμία και τον τρόπο άσκησης ενδίκου μέσου ή για το ότι δεν μπορεί να ασκηθεί ένδικο μέσο, το πειθαρχικό δικαστήριο ζητεί να διευκρινιστεί εάν, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) της 5ης Δεκεμβρίου 2019, πρέπει να αγνοήσει το άρθρο 27, παράγραφος 1, σημείο 1, στοιχείο b, πρώτη περίοδος, του νόμου περί του Ανώτατου Δικαστηρίου κατά τη διατύπωση του περιεχομένου της ως άνω ενημέρωσης και να επισημάνει ότι τα ένδικα μέσα κατά των αποφάσεων του ασκούνται ενώπιον του ποινικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου, εφόσον κρίνει ότι είναι εν προκειμένω δυνατή η άσκηση ενδίκου μέσου.
- 12 Το δεύτερο ερώτημα έχει διατυπωθεί επί τη βάσει ότι η διαδικασία για την οποία γίνεται λόγος στο πρώτο ερώτημα εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του Χάρτη και συγκεκριμένα του άρθρου 47. Η προϋπόθεση αυτή, η οποία καθορίζει το παραδεκτό του εν λόγω ερωτήματος, πληρούται, πρώτον, σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα. Δεύτερον, κατά την άποψη του πειθαρχικού δικαστηρίου, ενδέχεται να υπάρξουν αμφιβολίες ως προς τον χαρακτηρισμό της εν λόγω υπόθεσης ως αμιγώς εσωτερικής φύσης, δεδομένου ότι αφορά πράξεις του δικηγόρου R.G. ως πληρεξουσίου του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου D.T. Τρίτον, το Δικαστήριο συνδέει το ενωσιακό στοιχείο, στο οποίο στηρίζεται η αρμοδιότητά του, ακόμη και με τον ενδεχόμενο διασυνοριακό χαρακτήρα της υπόθεσης και των εφαρμοστέων στην υπόθεση αυτή διατάξεων. Πράγματι, αρκεί το ενδεχόμενο οι επιχειρηματίες ενός άλλου κράτους μέλους να ενδιαφέρονται για την άσκηση σε άλλο κράτος μέλος μιας νομοθετικής ρυθμιζόμενης δραστηριότητας (βλ. αποφάσεις της 11ης Ιουνίου 2015, C-98/14, Berlington και εκεί μνημονευόμενη νομολογία, της 1ης Ιουνίου 2010, C-570/07 και C-571/07, Blanco Perez και Chao Gomez, της 19ης Ιουλίου 2012, C-470/11 Garkalns, και της 15ης Νοεμβρίου 2016, C-268/15, Ullens de Schooten, σκέψη

50). Επιπλέον, για την αποδοχή της ύπαρξης ενωσιακού στοιχείου και τη θεμελίωση της αρμοδιότητας του Δικαστηρίου αρκεί το ενδεχόμενο να υπάρχουν πρόσωπα από άλλα κράτη μέλη μεταξύ των αποδεκτών μιας νομοθετικής ρυθμιζόμενης οικονομικής δραστηριότητας (αποφάσεις της 11ης Ιουνίου 2015, C-98/14 *Berlington*, και της 15ης Νοεμβρίου 2016, C-268/15, *Ullens de Schooten*, σκέψη 51). Δεν χωρεί αμφιβολία ότι μεταξύ των πελατών των δικηγόρων του δικηγορικού συλλόγου Βαρσοβίας, ακόμη και του ίδιου του δικηγόρου R.G., ενδέχεται να συγκαταλέγονται, και πιθανότατα περιλαμβάνονται, και πρόσωπα από άλλα κράτη μέλη. Τέταρτον, η αρμοδιότητα του Δικαστηρίου να απαντήσει σε προδικαστικά ερωτήματα που του υποβάλλονται στο πλαίσιο υπόθεσης της οποίας όλα τα στοιχεία περιορίζονται στο εσωτερικό ενός μόνον κράτους μέλους μπορεί να δικαιολογηθεί εάν το εθνικό δίκαιο επιβάλλει στο πειθαρχικό δικαστήριο να αναγνωρίσει υπέρ υπηκόου του κράτους μέλους, στη δικαιοδοσία του οποίου υπάγεται το εν λόγω δικαστήριο, τα ίδια δικαιώματα με εκείνα τα οποία θα αντλούσε από το δίκαιο της Ένωσης υπήκοος άλλου κράτους μέλους ευρισκόμενος στην ίδια κατάσταση (απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2016, C-268/15, *Ullens de Schooten*, σκέψη 52 και εκεί μνημονευόμενη νομολογία). Δύσκολα θα μπορούσε να γίνει δεκτό, υπό το πρίσμα του πολωνικού δικαίου, ότι πρέπει να εφαρμόζονται άλλοι (αυστηρότεροι) κανόνες κατά την εξέταση πειθαρχικών υποθέσεων σε βάρος αλλοδαπών νομικών από κράτη μέλη της Ένωσης που είναι εγγεγραμμένοι στο μητρώο δικηγόρων και των ημεδαπών δικηγόρων αυτών των κρατών ή των δικηγόρων που παρέχουν υπηρεσίες σε πρόσωπα προερχόμενα από άλλα κράτη μέλη, ενώ εφαρμόζονται άλλοι (ελαστικότεροι) κανόνες στους λοιπούς δικηγόρους, δηλαδή στους Πολωνούς δικηγόρους που παρέχουν υπηρεσίες σε Πολωνούς πελάτες. Μια τέτοια αντίστροφη δυσμενής διάκριση δεν θα ήταν αποδεκτή βάσει του πολωνικού δικαίου.

Τρίτο προδικαστικό ερώτημα – Εξέταση της δυνατότητας άσκησης αναίρεσης

- 13 Για τους λόγους που ήδη εκτέθηκαν στο πλαίσιο του δευτέρου ερωτήματος, είναι αναγκαίο να διευκρινιστεί όχι μόνον ποια αρχή είναι αρμόδια να επιληφθεί ενδεχόμενης αναίρεσης κατά απόφασης του πειθαρχικού δικαστηρίου ή έφεσης κατά απόφασης η οποία δεν επιτρέπει την άσκηση μιας τέτοιας αναίρεσης, αλλά και αν είναι δυνατή η άσκηση αναίρεσης. Τούτο είναι σημαντικό τόσο για τον καθορισμό του περιεχομένου της ενημέρωσης που πρέπει να παρέχεται από το πειθαρχικό δικαστήριο μετά τη δημοσίευση ή την επίδοση της απόφασής του, αλλά και λόγω των πρόσθετων υποχρεώσεων του σε περίπτωση άσκησης αναίρεσης, όσο και λόγω της ενδεχόμενης ανάγκης να διασφαλιστεί με άλλον τρόπο η τήρηση της προϋπόθεσης που απορρέει από το άρθρο 47 του Χάρτη. Για τους λόγους που εκτέθηκαν στο σημείο 12 ανωτέρω, το ζήτημα αυτό εμπίπτει στο δίκαιο της Ένωσης και η αποσαφήνισή του υπάγεται στην αρμοδιότητα του Δικαστηρίου.
- 14 Οι αμφιβολίες του πειθαρχικού δικαστηρίου οφείλονται στο γεγονός ότι, κατά την μέχρι τούδε άποψη του ποινικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου, τη νομική θεωρία, και τη νομολογία των *adwokackie sądy dyscyplinarne* (πειθαρχικών

δικαστηρίων δικηγόρων), σε υποθέσεις όπως η προκειμένη, το δικαίωμα άσκησης αναίρεσης δεν παρέχεται μόνο στους διαδίκους, αλλά τόσο στον Prokurator Generalny (γενικό εισαγγελέα) όσο και στον Rzecznik Praw Obywatelskich (συνήγορο του πολίτη). Ειδικότερα, σε τέτοιες υποθέσεις, τα ως άνω πρόσωπα δεν έχουν το δικαίωμα άσκησης της λεγόμενης έκτακτης αναίρεσης που προβλέπεται στο άρθρο 521 ΚΠΔ. Την άποψη αυτή συμμερίζεται το πειθαρχικό δικαστήριο. Εντούτοις, το πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου υπό επταμελή σύνθεση, με διάταξη της 27ης Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση αριθ. II DSI 67/18, η οποία αφορούσε άλλη υπόθεση του δικηγόρου R.G., δέχθηκε ότι σε τέτοιες υποθέσεις επιτρέπεται η άσκηση αναίρεσης του άρθρου 521 ΚΠΔ. Τούτο σημαίνει ότι, στις υποθέσεις αυτές, ο Prokurator Generalny (γενικός εισαγγελέας) και ο Rzecznik Praw Obywatelskich (συνήγορος του πολίτη) μπορούν να ασκήσουν αναίρεση. Επομένως, το πειθαρχικό δικαστήριο διερωτάται εάν η άποψη αυτή του πειθαρχικού τμήματος, η οποία εξάλλου δεν το δεσμεύει τυπικώς, πρέπει να ληφθεί υπόψη ή αν στερείται νομικής ισχύος, δεδομένου ότι, όπως προεκτέθηκε, σύμφωνα με την απόφαση του Sąd Najwyższy (Ανώτατου Δικαστηρίου) της 5ης Δεκεμβρίου 2019 στην υπόθεση αριθ. III PO 7/18, το πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη.

Τέταρτο προδικαστικό ερώτημα – Τρόπος διασφάλισης της εκδίκασης της υπόθεσης από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη

- 15 Στην υπό κρίση υπόθεση, το πειθαρχικό δικαστήριο οφείλει να εξετάσει την προσφυγή που ασκήθηκε από τον Υπουργό Δικαιοσύνης όχι με την ιδιότητα του διαδίκου, αλλά του ειδικού μετέχοντος στη διαδικασία δυνάμει του άρθρου 88a, παράγραφος 4, του νόμου περί δικηγόρων, το οποίο του παρέχει το δικαίωμα άσκησης προσφυγής σε κάθε υπόθεση. Κατά την μέχρι τούδε άποψη του ποινικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου, τη νομική θεωρία και τη νομολογία των adwokackie sądy dyscyplinarne (πειθαρχικών δικαστηρίων δικηγόρων), σε τέτοιες υποθέσεις όπως η προκειμένη δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αίτησης αναίρεσης η απόφαση του πειθαρχικού δικαστηρίου να διατηρήσει σε ισχύ την προσβαλλόμενη απόφαση περί περάτωσης της πειθαρχικής διαδικασίας. Εντούτοις, η αντίθετη άποψη προκρίθηκε με τη διάταξη του [πειθαρχικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου] υπό επταμελή σύνθεση, της 27ης Νοεμβρίου 2019 στην υπόθεση αριθ. II DSI 67/18, με την οποία κρίθηκε ότι ο Prokurator Generalny (γενικός εισαγγελέας) μπορεί να ασκήσει αναίρεση κατά τέτοιας απόφασης, ενώ, σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 2, του νόμου περί της Εισαγγελίας, τις αρμοδιότητες του Prokurator Generalny (γενικού εισαγγελέα) ασκεί, κατ' ουσίαν, μέσω της εισαγγελίας ο Υπουργός Δικαιοσύνης. Είναι σημαντικό ότι ένας από τους λόγους για τους οποίους το Sąd Najwyższy (Ανώτατο Δικαστήριο) δέχθηκε ότι το πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου δεν αποτελεί ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο κατά την έννοια του άρθρου 47 του Χάρτη είναι η εξάρτησή του από την εκτελεστική εξουσία, και ειδικότερα η επιρροή την οποία ασκεί στη σύνθεσή του ο Υπουργός

Δικαιοσύνης (ο οποίος είναι παράλληλα και Prokurator Generalny [γενικός εισαγγελέας]).

- 16 Υπό το πρίσμα των ως άνω περιστάσεων και δεδομένου ότι τόσο η υπό κρίση υπόθεση όσο και η υπόθεση Π DSI 67/18 αφορούσαν τον ίδιο δικηγόρο, η υπό κρίση υπόθεση κινήθηκε με αίτηση του Pierwszy Zastępca Prokuratora Generalnego (πρώτου αναπληρωτή γενικού εισαγγελέα) και οι κατηγορίες σε βάρος του δικηγόρου αφορούν δηλώσεις του για ενέργειες της εισαγγελίας, το πειθαρχικό δικαστήριο διαβλέπει τον κίνδυνο ότι, ακόμη και αν ληφθούν τα μνημονευόμενα στο δεύτερο και τρίτο ερώτημα μέτρα, δηλαδή ακόμη και αν το πειθαρχικό δικαστήριο δεχθεί ότι δεν μπορεί να ασκηθεί αναίρεση στην υπό κρίση υπόθεση και ότι τυχόν έφεση κατά απόφασης η οποία δεν επιτρέπει την άσκηση αναίρεσης θα πρέπει να παραπεμφθεί στο ποινικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου, η αναίρεση που ασκήθηκε από τον Prokurator Generalny (γενικό εισαγγελέα) (και Υπουργό Δικαιοσύνης) θα εξετασθεί τελικώς από το πειθαρχικό τμήμα του Ανώτατου Δικαστηρίου. Το ενδεχόμενο αυτό εγείρει το εξής ερώτημα: πώς μπορεί (ή πρέπει) να ενεργήσει το πειθαρχικό δικαστήριο –εάν θεωρηθεί ότι ο κίνδυνος αυτός είναι υπαρκτός– ώστε να αποτρέψει μια τέτοια κατάσταση και να εξασφαλίσει συγχρόνως την τήρηση στην υπό κρίση περίπτωση του κανόνα του άρθρου 47 του Χάρτη.
- 17 Η συμμετοχή στη διαδικασία του Υπουργού Δικαιοσύνης, ως ειδικού μετέχοντος, δικαιολογεί την ανάγκη να εξεταστεί εάν, σε περίπτωση που υφίσταται πραγματικός κίνδυνος όπως ο προαναφερθείς, το πειθαρχικό δικαστήριο πρέπει να μην εξετάσει την εν λόγω προσφυγή, μολονότι αυτή είναι, εκ πρώτης όψεως, παραδεκτή σύμφωνα με τις εφαρμοστέες διατάξεις. Διαφορετικά, θα μπορούσε να ανακύψει η περίπτωση να μην εξεταστεί η υπό κρίση υπόθεση από ανεξάρτητο και αμερόληπτο δικαστήριο, όπως επιβάλλει το άρθρο 47 του Χάρτη, λόγω των ενεργειών του ίδιου προσώπου, το οποίο ενεργεί de facto, αφενός, ως Υπουργός Δικαιοσύνης και Prokurator Generalny (γενικός εισαγγελέας) και, αφετέρου, ως ασκών όντως ουσιώδη επιρροή στη σύνθεση του πειθαρχικού τμήματος του Ανώτατου Δικαστηρίου, το οποίο τμήμα του αναγνωρίζει εν συνεχεία το δικαίωμα άσκησης αναίρεσης η οποία δεν είναι επιτρεπτή βάσει του νόμου και, τελικώς, εξετάζει την αναίρεση αυτή.